

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213205484
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8213205484.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v sporovej veci žalobcu: T. P. A., G.. XX.XX.XXXX, XXX XX I. XXX, právne zastúpeného: PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s. r. o., Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, právne zastúpenému: JUDr. Svätoslav Vaško, advokát, Baštová 5A, 085 01 Bardejov, o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a náhradu mzdy t a k t o

rozhodol:

I. U r č u j e, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov žalovaného z 21.3.2013 doručená žalobcovi 21.3.2013 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer žalobcu so žalovaným trvá.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi za obdobie od 4.11.2013 do 16.7.2016 náhradu mzdy v sume 18 567,81 Eur a úrok z omeškania 5,25% ročne z

- náhrady mzdy 676,82 Eur od 11.12.2013 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 744,50 Eur od 11.1.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 778,34 Eur od 11.2.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 676,82 Eur od 11.3.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 710,66 Eur od 11.4.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 790,96 Eur od 11.5.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 790,96 Eur od 11.6.2014 do zaplataenia,
- úrok z omeškania 5,15% ročne z
- náhrady mzdy 703,69 Eur od 11.7.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 703,69 Eur od 11.8.2014 do zaplataenia,
- úrok z omeškania 5,05% ročne z
- náhrady mzdy 703,69 Eur od 11.9.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 703,69 Eur od 11.10.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 703,69 Eur od 11.11.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 34,86 Eur od 11.12.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 59,69 Eur od 11.5.2014 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 641,94 Eur od 11.6.2015 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 678,69 Eur od 11.7.2015 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 713,64 Eur od 11.8.2015 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 641,27 Eur od 11.9.2015 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 677,46 Eur od 11.10.2015 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 672,91 Eur od 11.11.2015 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 636,93 Eur od 11.12.2015 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 708,88 Eur od 11.1.2016 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 636,93 Eur od 11.2.2016 do zaplataenia,
- náhrady mzdy 636,93 Eur od 11.3.2016 do zaplataenia,

úrok z omeškania 5,00% ročne z

- náhrady mzdy 708,88 Eur od 11.4.2016 do zaplattenia,
- náhrady mzdy 682,48 Eur od 11.5.2016 do zaplattenia,
- náhrady mzdy 720,62 Eur od 11.6.2016 do zaplattenia,
- náhrady mzdy 720,62 Eur od 11.7.2016 do zaplattenia,
- náhrady mzdy 307,57 Eur od 11.8.2016 do zaplattenia.

III. Konanie v časti o zaplattenie náhrady mzdy za mesiac jún 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac júl 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac august 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac september 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac október 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac november 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac december 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac január 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac február 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac marec 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac apríl 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac máj 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac jún 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac júl 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac august 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac september 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac október 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac november 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac december 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac január 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac február 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac marec 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac apríl 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac máj 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac jún 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom a za mesiac júl 2016 nad 334,46 Eur s príslušenstvom zastavuje.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietajú.

V. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,84%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručitou súdu 12.7.2013 domáhal určenia, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru, ktorá mu bola daná podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 400/2009 Z. z.“) žalovaným 21.3.2013, kedy mu bola súčasne doručená je neplatná, štátnozamestnanecký pomer žalobcu so žalovaným trvá ako aj náhrady mzdy, ktorú si po čiastočnom späťvzati žaloby z 13.1.2020 uplatňoval v celkovej čiastke 27 297,98 Eur a to aj s úrokom z omeškania 9,5% až 9,05% ročne z jednotlivých mesačných nárokov na náhradu mzdy. Zároveň sa žalobou domáhal aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodňoval skutočnosťou, že v čase, kedy mu bola daná výpoveď neboli naplnené podmienky vyplývajúce z § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. c) v tom čase platného znenia zákona č. 400/2009 Z. z., keď žalovaný tvrdil, že nemá k dispozícii voľné štátnozamestnanecké miesto. Podľa personálneho rozkazu č. XXX z 30.11.2012 sa totiž s účinnosťou od 1.1.2013 na Obvodnom úrade Bardejov mal rušiť iba odbor ekonomický a osobný úrad, nie však odbor organizačný, pričom nedošlo ani k zrušeniu funkcie hlavného radcu. Zo strany žalovaného tak podľa neho došlo k porušeniu ponukovej povinnosti, ktorá musí predchádzať prípadnej platnej výpovedi zo štátnozamestnaneckého pomeru.

3. Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril podaním z 12.8.2013, v ktorom tvrdil, že v čase realizovania napadnutej výpovedi zo štátnozamestnaneckého pomeru nemal k dispozícii žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto, ktoré by mohol žalobcovi ponúknuť a keďže bola jeho výpoveď žalobcovi aj doručená 21.3.2013, táto výpoveď je platná. Uvádza, že s účinnosťou od 1.1.2013 došlo zákonom č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 345/2012 Z. z.“) k zrušeniu obvodného úradu ako samostatného služobného úradu a k prechodu práv a povinností zo štátnozamestnaneckých vzťahov obvodného úradu na Služobný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. V zmysle § 38 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009

Z. z. došlo zrušením obvodného úradu k 1.1.2013 aj k skončeniu vykonávania funkcií vedúceho zamestnanca ex lege. Jeho postup v tejto veci sa mal opierať o usmernenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj len „ministerstvo“) doručené Obvodnému úradu Bardejov 30.11.2012. Podľa neho, v prípade každého štátneho zamestnanca pôvodného obvodného úradu k 1.1.2013 dochádzalo k zmene služobného úradu, zmene sídla služobného úradu a zmene pravidelného miesta vykonávania štátnej služby [§ 31 ods. 1 písm. d), e) a f) zákona č. 400/2009 Z. z.]. Tvrdil, že s každým vedúcim zamestnancom sa uskutočnil osobný pohovor v súvislosti so skončením vykonávania jeho funkcie vedúceho zamestnanca, prípadne so skončením jeho štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou z dôvodu podľa § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z. alebo dohodou. Keďže žalobca bol od septembra 2012 dlhodobo pracovne neschopný, o týchto skutočnostiach bol informovaný listom zo 7.12.2012, ktorý žalobca prevzal 12.12.2012. Po skončení jeho práceneschopnosti sa dňa 21.3.2012 uskutočnilo za účasti prednostu Obvodného úradu Bardejov so žalobcom stretnutie za účelom vykonania osobného pohovoru, na ktorom mal byť žalobca informovaný o skončení vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca na základe zákona ako aj o tom, že Obvodný úrad Bardejov nemá k dispozícii žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto, ktoré bolo možné žalobcovi ponúknuť a preto bola v tento deň žalobcovi daná výpoveď. Na základe toho navrhoval žalobu zamietnuť ako podanú bez právneho dôvodu.

4. V priebehu konania žalobca v podstatnom argumentoval, že vychádzajúc z §§ 37 ods. 1, 38 a 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z. zákonodarcu nemal v prípade zrušenia služobného úradu v úmysle, aby táto skutočnosť bola výpovedným dôvodom a takýmto je až krajná možnosť, keď sa služobný úrad so štátnym zamestnancom nedohodne inak. Žalovaný podľa neho opomenul aplikovať postup predpokladaný § 39 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z., t.j. zaradiť štátneho zamestnanca s jeho súhlasom na vykonávanie štátnej služby v tom istom odbore a tej istej funkcii (§ 29), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak. Keďže k 1.1.2013 došlo k prechodu práv a povinností zo štátnozamestnaneckých vzťahov na ministerstvo, mali byť žalobcovi ponúknuté všetky štátnozamestnanecké miesta v pôsobnosti ministerstva, nie len tie, ktoré boli v pôsobnosti Obvodného úradu Bardejov. Zároveň s poukazom na § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. odmietol aplikovateľnosť § 63 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej len „Zákonník práce“) na daný štátnozamestnanecký vzťah. Poukazujúc na vyjadrenie žalovaného z 9.8.2013 mal za to, že na základe zákona č. 345/2012 Z. z. došlo k trvalej zmene obsahových náležitostí služobnej zmluvy a teda aj práva a povinností viazaných a k novým náležitostiam. Iba ak štátny zamestnanec nesúhlasí so zmenou štátnozamestnaneckého pomeru, môže s ním služobný úrad skončiť štátnozamestnanecký pomer výpoveďou z dôvodu zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta alebo dohodou. Štátnozamestnanecké miesto v služobnom úrade ministerstva sa malo podľa zákona č. 345/2012 Z. z. vytvoriť aj v prípade, ak štátny zamestnanec by do tohto služobného úradu nebol preložený. Poukazoval ďalej na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/67/2010 z 9.12.2010, podľa ktorého má zamestnávateľ zamestnancovi ponúknuť akékoľvek voľné miesto výkonu štátnej služby, ktoré má k dispozícii v dobe skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, teda nielen miesto zodpovedajúce pôvodnému opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta zamestnanca a záleží len na ňom, či ponuku prijme alebo odmietne. Mal za to, že žalovaný bol povinný viesť so žalobcom aktívny dialóg o možnosti ďalšieho jeho zamestnávania, čo nespĺnil. Skutočnosť, že žalovaný mal voľné štátnozamestnanecké miesto podľa neho potvrdzujú tiež výberové konania ním vyhlásené na funkciu hlavného radcu - vedúci odboru v odbore štátnej služby 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci pre Obvodný úrad Poprad, Obvodný úrad Stropkov a Obvodný úrad Bardejov vyhlásené v období od 1.1.2013 do 21.3.2013. Poukazujúc na § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z. mal za to, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru mohol dať žalovaný len ak pre žalobcu nemal iné vhodné miesto a nedohodol by sa s ním inak. Podľa preukázaných okolností prípadu však žalovaný takéto voľné štátnozamestnanecké miesto mal a preto si žalovaný preukázateľne svoju hmotnoprávnu povinnosť ponúknuť žalobcovi iné vhodné miesto alebo sa s ním dohodnúť inak nespĺnil. Voči návrhu žalovaného na nepriznanie náhrady mzdy presahujúcej 12 mesiacov argumentoval rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Copr/1/2016, tvrdiac, že žalobca nepracoval kvôli prekážkam na strane žalovaného, ktorý mu neumožnil pracovať počas obdobia, za ktoré požaduje náhradu mzdy, hoci žalobca bol pripravený, ochotný a schopný vykonávať podľa služobnej zmluvy prácu a rovnako tvrdiac, že žalobca je v pred dôchodkovom veku a aj s ohľadom na prebiehajúce súdne konanie sa mu nepodarilo nájsť adekvátnu prácu a preto neexistuje reálny dôvod na krátenie náhrady mzdy. Pripúšťal len jej zníženie o súčet žalobcovi vyplatených príspevkov za opatrovanie blízkej osoby, vychádzajúc z čoho počas konania zbral žalobu čiastočne späť. V ďalšom poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/157/2010, z obsahu ktorého vyplýva, že § 79 ods. 2 Zákonníka práce nemôže byť

aplikovaný takým spôsobom, aby sa prakticky negovalo poskytnutie ochrany zamestnancovi vyplývajúce z odseku 1 a teda, aby sa vyplatilo konať protiprávne. Žalovaného námietka nebola preukázaná do tej miery, aby to bolo dôvodom na zníženie náhrady mzdy.

5. V priebehu konania žalovaný v podstatnom namietal, že ku dňu doručenia výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru u neho neexistovalo štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu a nemal povinnosť ponúknuť iné voľné štátnozamestnanecké miesto v rámci pôsobnosti ministerstva, k čomu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/132/2016, 8Cdo/133/2016 z 25.9.2017 týkajúci sa výkladu § 63 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce. Prednosta Obvodného úradu Bardejov v rámci svojej pôsobnosti a personálnej pôsobnosti mohol ponúknuť iné štátnozamestnanecké miesto žalobcovi iba v územnom obvode Obvodného úradu Bardejov, nemohol mu však ponúknuť miesto v inom obvode iného obvodného úradu, alebo v inej zložke ministerstva. Išlo by o prekročenie právomoci prednostu obvodného úradu a k diskriminácii oproti zamestnancom v súkromnej sfére alebo pracujúcim vo verejnom záujme, ktorým by zamestnávateľ mohol ponúknuť iné vhodné miesto iba v rámci dohodnutého miesta výkonu práce. Keďže nedošlo k písomnej dohode o preložení štátneho zamestnanca do služobného úradu ministerstva podľa § 31 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z., služobný úrad ministerstva nemohol konať tak, že by žalobcovi ponúkol niektoré z voľných pracovných miest v rámci svojho rezortu. Náhradu mzdy za obdobie presahujúce 12 mesiacov žiadal žalobcovi nepriznať z dôvodu, že vzhľadom na stupeň odkázanosti matky žalobcu a potreby dennej opatery by aj tak nemohlo u žalobcu dôjsť k súbehu jej opatrovania ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím s výkonom zamestnania, teda žalobca by nemohol vykonávať ani tú istú a ani inú obdobnú funkciu v riadnom pracovnom čase. Po oznámení výsledku lustrácie voľných štátnozamestnaneckých miest v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Sekciou personálnych a sociálnych činností a osobného úradu ministerstva listom z 30.3.2020 uvádzal, že voľné pracovné miesta v organizačnom odbore Obvodného úradu Bardejov a Obvodnom úrade Žiar nad Hronom v pozícii vedúceho odboru boli v čase dania výpovede žalobcovi voľné len štatisticky, pretože boli zablokované z dôvodu už prebiehajúcich výberových konaní, do ktorých sa žalobca ani neprihlásil. Na obvodnom úrade Bardejov bolo na toto miesto vyhlásené výverové konanie 1.2.2013, pričom uskutočnilo sa 27.2.2013, t.j. v čase, kedy bol žalobca dočasne práceneschopný.

6. Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou k 8.1.2020 k zmene zákonného sudcu, ktorým bol vo veci vydaný tento rozsudok.

7. Súd v priebehu konania vo veci vykonal dokazovanie výsluchom T. K., služobnou zmluvou č. X/XXXX z 1.1.2011, výpoveďou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Obvodného úradu Bardejov č. R.-B.-XX/XXXX z 21.3.2013, záznamom z osobného pohovoru z 21.3.2013, listom Obvodného úradu Bardejov č. X/XXXX/XXXXXX zo 7.12.2012, odpoveďou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Kancelária ministra vnútra SR, tlačový odbor č. C.-E.-XXXX/XXXXXX-XXX z 5.6.2018, komplexným posudkom vydaným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov pod č. XXXX/XXXXX-X z 27.8.2014 rozhodnutiami z 3.9.2014, z 21.7.2015 a z 25.7.2016 o určení príspevkov za opatrovanie, smernicou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. A.-U.-XXXX/XXXXXX z 10.12.2012, Nariadením vedúcej služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o rozsahu poverenia vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov v služobnom úrade Ministerstva vnútra Slovenskej republiky publikovaného v čiastke 14 Zbierky pokynov vedúceho služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky 20.12.2012 (ďalej len „nariadenie vedúcej služobného úradu ministerstva“), mzdovým listom žalobcu za rok 2013, správou Sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu ministerstva, Personálneho odboru, Oddelenia personálnych činností č. A.-O.-XXXX/XXXXXX-XXX z 30.3.2020, personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 728/2012 účinným od 1.1.2013 s pripojeným tabuľkovým prehľadom zmien zloženia a počtov, oznámením Obvodného úradu Bardejov o výberovom konaní na pozíciu hlavného radcu - vedúceho organizačného odboru z 1.2.2013, doloženými oznámeniami o výške a zložení funkčného platu žalobcu, správou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Prešov, oddelenia miezd a platov č. R.-U.-XXXX/XXXXXX-XXX z 13.6.2020, potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobcu č. M. a ostatným obsahom spisu, pričom vo veci bol zistený nasledovný skutkový stav.

8. Zo služobnej zmluvy č. X/XXXX z 1.1.2011 uzavretej medzi O.. M. M. ako vedúcim služobného úradu Obvodného úradu Bardejov, Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, a žalobcom bolo zistené, že k 1.1.2011

vznikol u žalobcu štátnozamestnanecký pomer so zaradením odboru štátnej služby: 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci a do funkcie: hlavný radca.

9. Z výpovede vystavenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Obvodným úradom Bardejov, podpísanej prednostom obvodného úradu a označenej č. R.-B.-XX/XXXX z 21.3.2013 bolo zistené, že uvedeného dňa ňou bola žalobcovi daná výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z., odôvodnená skutočnosťou, že zákonom č. 345/2012 Z. z. došlo k zrušeniu obvodného úradu ako samostatného služobného úradu a k prechodu práv a povinností na Služobný úrad ministerstva, pričom na základe personálneho rozkazu ministra vnútra č. 728/2012 zo 7.12.2012 Obvodný úrad Bardejov nemal možnosť zaradiť žalobcu na výkon štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 29), pretože Obvodný úrad Bardejov takéto štátnozamestnanecké miesto nemá a nedošlo ani k inej dohode so štátnym zamestnancom. Uvedená výpoveď bola žalobcovi doručená 21.3.2013.

10. Z predloženého záznamu z osobného pohovoru realizovaného z 21.3.2013 za prítomnosti žalobcu, prednostu obvodného úradu a ďalších vybraných zamestnancov Obvodného úradu Bardejov, bolo zistené, že na ňom bol žalobca informovaný, že na základe personálneho rozkazu MV SR č. 728/2012 zo 7.12.2012 Obvodný úrad Bardejov nemá možnosť žalobcu zaradiť na výkon štátnej služby, pretože nemá k dispozícii žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto, ktoré by mu mohlo byť ponúknuté.

11. Z listu vystaveného Obvodným úradom Bardejov pod č. X/XXXX/XXXXXX zo 7.12.2012 bolo zistené, že pôvodný služobný úrad ním žalobcu informoval, že 1.1.2013 dôjde k zrušeniu obvodného úradu ako samostatného služobného úradu a prechodu práv a povinností na Služobný úrad ministerstva a že uvedenou právnou skutočnosťou dôjde v zmysle § 38 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe k skončeniu vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca na základe zákona. List obsahoval aj informáciu, že označený služobný úrad nebude mať možnosť na základe personálneho rozkazu ministra vnútra č. 728/2012 zo 7.12.2012 žalobcu zaradiť na výkon štátnej služby ako aj o možnosti uzatvoriť so žalobcom dohodu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu podľa § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z.z. Označený list bol žalobcovi doručený 12.12.2012.

12. Z listu žalobcu z 12.7.2013 vystaveného jeho právnym zástupcom bolo zistené, že ním žalobca oboznámil žalovaného so svojim názorom, že jemu doručená výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru z 21.3.2013 je neplatná a súčasne ním požiadal, aby bol pozvaný na výkon práce. Uvedená výzva bola žalovanému doručená 15.7.2013.

13. Z odpovede Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Kancelária ministra vnútra SR, tlačový odbor č. C.-E.-XXXX/XXXXXX-XXX z 5.6.2018 bolo zistené, že v období od 1.1.2013 do 21.3.2013 boli Ministerstvom vnútra SR vyhlásené výberové konania na funkciu hlavného radcu - vedúci odboru, pre odbor štátnej služby 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci pre organizačný odbor Obvodného úradu Poprad (VK č. 2013/PO/01), organizačný odbor Obvodného úradu Stropkov (VK č. 2013/PO/02), ako aj organizačný odbor Obvodného úradu Bardejov (VK č. 2013/01/01), ako aj na funkciu hlavného radcu - vedúci štátny zamestnanec v odbore štátnej služby 2.17 Vnútro pre odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkové Obvodného úradu Košice. Podľa listu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Kancelária ministra vnútra SR, tlačový odbor č. C.-E.-XXXX/XXXXXX-XXX z 12.6.2018 boli v období od 21.3.2013 do 31.12.2013 vyhlásené výberové konania pod Z.-X/XXXX-U., Z. XXXX/PO/XX, Z. XXXX/PO/XX, Z. XXXX/PO/XX, Z. XXXX/PO/XX, Z. XXXX/PO/XX.

14. Z výpovede T. M. K., bývalého prednostu Obvodného úradu Bardejov na pojednávaní konanom 9.12.2019 vyplýva, že v dôsledku prijatia zákona č. 345/2012 Z. z. prebiehal v prípade vedúcich odborov proces pohovorov, na základe ktorých, pokiaľ zamestnanec súhlasil s plynulým prechodom do nového služobného úradu, došlo k zmene služobnej zmluvy. Ak vedúci zamestnanec nesúhlasil so zmenou služobnej zmluvy, došlo podľa neho k ukončeniu služobného pomeru. Osobitným prípadom bol prípad, pri ktorom bol zamestnanec v ochrannnej dobe pracovne neschopný, kedy sa dôsledky zmeny právnej úpravy oznamovali listom. Uvádza, že dovtedajší odbor ekonomiky a odbor organizačný zanikli, a že časť z týchto kompetencií prešla na novovzniknuté centrá podpory a časť zostala na novovytvorenom organizačnom odbore. Z tohto dôvodu bolo nutné vypísať výberové konanie, o ktorom vedel aj žalobca, pretože ho o tom osobne informoval v čase, v ktorom doniesol „prechodku PN“. S poukazom na obsah služobnej zmluvy, v ktorej je uvedená konkrétna organizačná zložka ministerstva, mal za to, že z funkcie

hlavného radcu obvodného úradu nie je možné zamestnanca preradiť do inej jeho zložky, s iným miestom výkonu štátnej služby. Poukazoval tiež na obsah záznamu z pohovoru, na ktorom bola žalobcovi doručená výpoveď zo služobného pomeru, podľa ktorého žalobca tento záznam podpísal, výpoveď prevzal a nevzniesol voči tomu žiadne námietky ani žiadnu požiadavku na pridelenie pracovného miesta. Podľa neho tak žalobca neprejavil žiaden záujem o to, aby spolu rokovali o obsadení iného vhodného pracovného miesta, ktoré by bolo pre neho vhodné. Zároveň popieral, že by v čase doručenia výpovede bolo možné ponúknuť žalobcovi miesto aj len v dočasnej štátnej službe, keďže takéto miesto podľa neho nebolo k dispozícii.

15. Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov č. K. z 3.9.2014 bol s účinnosťou od 1.6.2014 žalobcovi priznaný peňažný príspevok na opatrovanie jeho matky vo výške 129,81 Eur, ktorého výška bola s účinnosťou od 1.7.2015 rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov č. K. z 21.7.2015 znížená na sumu 118,60 Eur a s účinnosťou od 1.7.2016 rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov č. K.J. z 25.7.2016 znížená na sumu 112,04 Eur mesačne. Podľa komplexného posudku č. XXXX/XXXXX-X z 27.8.2014 u matky žalobcu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 60% so sociálnymi dôsledkami ktoré sú kompenzovateľné peňažným príspevkom na opatrovanie a peňažným príspevkom na zvýšené výdavky súvisiace s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia.

16. Z čl. 5 smernice Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. A.-U.-XXXX/XXXXXX z 10.12.2012, ktorou sa určuje vnútorná organizácia obvodného úradu súd zistil, že prednosta zastupuje obvodný úrad v súdnom konaní a exekučnom v rozsahu pôsobnosti obvodného úradu [čl. 5 ods. 1 písm. e) smernice] a koná aj vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov a pracovnoprávných vzťahoch v rozsahu určenom v poverení vedúceho služobného úradu ministerstva [čl. 5 ods. 1 písm. f) smernice].

17. Podľa čl. 4 Nariadenia vedúcej služobného úradu, prednosta obvodného úradu vykonáva personálnu pôsobnosť v obvodnom úrade vo vzťahu k vedúcim štátnym zamestnancom v obvodnom úrade a štátnym zamestnancom v organizačných útvaroch obvodného úradu [čl. 4 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia] a tiež podpisuje výpoveď podľa § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe [čl. 4 ods. 2 písm. e) nariadenia].

18. Zo mzdového listu žalobcu za rok 2013 bolo zistené, že v mesiaci november 2013 mu bolo vyplatené odstupné v sume 2 952,- Eur a funkčný plat za dovolenku v sume 439,29 Eur, čo potvrdzuje aj správa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Prešov, oddelenie miezd a plátov č. R.-U.-XXXX/XXXXXX-XXX z 13.6.2020.

19. Zo správy Sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Personálneho odboru, Oddelenia personálnych činností č. A.-O.-XXXX/XXXXXX-XXX z 30.3.2020 bolo zistené, že pre funkciu hlavný radca a pre odbor štátnej služby 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci boli podľa lustrácie v integrovanom informačnom systéme ministerstva (IIS SAP) v období od 1.1.2013 do 30.3.2013 voľné počas celého tohto obdobia dve štátnozamestnanecké miesta a to miesto vedúceho organizačného odboru Obvodného úradu Žiar nad Hronom s ID 29067, ako aj miesto vedúceho odboru Obvodného úradu Bardejov s ID 30013.

20. Z tabuľkového prehľadu zmien zloženia a počtov, ktorý je súčasťou personálneho rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 728/2012 účinného od 1.1.2013 bolo zistené, že k zmenám malo dôjsť v rámci organizačného odboru Obvodného úradu Bardejov pri štátnozamestnaneckých miestach vedených pod ID 30045 (funkcia: odborná radca), 30048, 30049 (funkcia: samostatný radca) a 30052 (funkcia: vodič).

21. Podľa oznámenia Obvodného úradu Bardejov z 1.2.2013 bol vo výberovom konaní na pozíciu hlavného radcu - vedúci organizačného odboru vyhlásenom pod VK 2013/01/01 určený na podanie žiadosti spolu s požadovanými dokladmi termín do 15.2.2013. Toto výberové konanie sa malo podľa doloženej pozvánky uskutočniť 27.2.2013. Termín podania žiadosti o zaradenie do výberového konania na funkciu hlavný radca - vedúci odboru organizačného pre odbor štátnej služby 1.02 Kancelária predstaviteľa štátnej moci pre Obvodný úrad Žiar nad Hronom bol podľa predloženej oznámenia do 11.3.2013, pričom podľa predloženej pozvánky na neho sa malo uskutočniť 26.3.2013.

22. Z oznámenia o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca z 1.10.2012 vystaveného Služobným úradom Obvodného úradu Bardejov bolo zistené, že žalobcovi bolo priznané zvýšenie platovej tarify za služobnú prax o 1% (pri uznaní služobnej praxe k 30.9.2012 v rozsahu 1 roka a 274 dní), príplatok za riadenie v sume 66,50 Eur a osobný príplatok v sume 69,50 Eur. Z oznámenia o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca z 20.3.2013 vystaveného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Obvodným úradom Bardejov bolo zistené, že žalobcovi bolo priznané zvýšenie platovej tarify za služobnú prax o 1% (pri uznaní služobnej praxe k 19.3.2013 v rozsahu 1 roka a 78 dní), príplatok za riadenie v sume 0,- Eur a osobný príplatok v sume 100,- Eur. Podľa na námietku žalobcu opraveného oznámenia o výške a zložení funkčného platu z 20.3.2013 (viď čl. 444) bolo žalobcovi priznané zvýšenie platovej tarify za služobnú prax o 2% (pri uznaní služobnej praxe k 19.3.2013 v rozsahu 2 rokov a 78 dní), príplatok za riadenie v sume 0,- Eur a osobný príplatok v sume 100,- Eur.

23. Vychádzajúc zo správy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Prešov, oddelenia miezd a plátov č. R.-U.-XXXX/XXXXXX-XXX z 13.6.2020 súd ustálil, že pravdepodobný priemerný hodinový zárobok žalobcu za 3. a 4. štvrťrok 2013 bol vypočítaný v sume 4,5121 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 3. a 4. štvrťroku 2 233,50 Eur za spolu 495 pracovných hodín za štvrťrok), za 1. štvrťrok 2014 bol vypočítaný v sume 4,7937 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 1. štvrťroku 2 301,- Eur za spolu 480 pracovných hodín za štvrťrok), za 2. štvrťrok 2014 bol vypočítaný v sume 4,7200 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 2. štvrťroku 2 301,- Eur za 487,50 pracovných hodín za štvrťrok), za 3. a 4. štvrťrok 2014 bol vypočítaný v sume 4,6485 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 3. a 4. štvrťroku 2 301,- Eur za 495 pracovných hodín za štvrťrok), za 1. štvrťrok 2015 bol vypočítaný v sume 4,9000 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 1. štvrťroku 2 352,- Eur za spolu 480 pracovných hodín za štvrťrok), za 2. štvrťrok 2015 bol vypočítaný v sume 4,8246 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 2. štvrťroku 2 352,- Eur za 487,50 pracovných hodín za štvrťrok), za 3. a 4. štvrťrok 2015 bol vypočítaný v sume 4,7970 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 3. a 4. štvrťroku 2 374,50 Eur za 495 pracovných hodín za štvrťrok), za 1. a 2. štvrťrok 2016 bol vypočítaný v sume 4,7970 Eur (vychádzajúc z pravdepodobného platu, ktorý by žalobca dosiahol v 1. a 2. štvrťroku 2 479,50 Eur za spolu 487,50 pracovných hodín za štvrťrok).

24. Zo správy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Prešov, oddelenia miezd a plátov č. R.-U.-XXXX/XXXXXX-XXX z 13.6.2020, ako aj pripojenej kópie potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti M. bolo zistené, že žalobca bol uznaný za dočasne pracovne neschopného od 30.4.2013 do 3.11.2013 a schopný práce bol od 4.11.2013).

K nároku na určenie neplatnosti napadnutej výpovede

25. V zmysle § 8a ods. 1 zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení čl. IV zákona č. 345/2012 Z. z. účinného od 1.1.2013 (ďalej len „zákon č. 515/2003 Z.z.“), práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov, ktorí k 31. decembru 2012 vykonávali štátnu službu v obvodnom úrade, prechádzajú na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

26. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, vedúci úradu môže štátneho zamestnanca s jeho predchádzajúcim písomným súhlasom vymenovať na zastupovanie vedúceho zamestnanca v služobnom úrade, ak sa dočasne uvoľní miesto vedúceho zamestnanca.

27. Podľa § 38 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom k 1.1.2013 vykonávanie funkcie vedúceho zamestnanca sa skončí dňom zrušenia služobného úradu. Písomné potvrdenie o skončení vykonávania funkcie podľa odseku 1, ktoré vydá vedúci úradu, obsahuje údaj o dni, ku ktorému sa vykonávanie funkcie skončilo, a o dôvode skončenia; v prípade skončenia vykonávania funkcie podľa odseku 1 písm. b) písomné potvrdenie vydá vedúci úradu v služobnom úrade, na ktorý prejdú práva a povinnosti zrušeného služobného úradu.

28. Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom k 1.1.2013 štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe, ktorý bol odvolaný z funkcie vedúceho zamestnanca podľa § 37 alebo ktorého funkcia vedúceho zamestnanca sa skončila na základe zákona podľa § 38, zaradí služobný úrad s jeho súhlasom na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 29), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak.

29. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, štátnozamestnanecký pomer možno skončiť dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, výpoveďou, okamžitým skončením alebo skončením v skúšobnej dobe.

30. Podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak štátneho zamestnanca, ktorý bol odvolaný z funkcie vedúceho zamestnanca podľa § 37 ods. 1 alebo ods. 3 písm. a) alebo ktorého funkcia vedúceho zamestnanca sa skončila na základe zákona podľa § 38, nemožno zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 29), pretože služobný úrad takéto štátnozamestnanecké miesto nemá, a štátny zamestnanec sa nedohodne so služobným úradom inak.

31. Podľa § 48 ods. 1 až 3 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, ak je daná výpoveď, štátnozamestnanecký pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby. Výpovedná doba je rovnaká pre služobný úrad aj pre štátneho zamestnanca a je dva mesiace a začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Počas plynutia výpovednej doby možno štátneho zamestnanca, ktorému služobný úrad dal výpoveď podľa § 47 písm. a) až f), trvale preložiť v služobnom úrade alebo do iného služobného úradu. Ak dôjde k trvalému preloženiu štátneho zamestnanca podľa prvej vety, plynutie výpovednej doby sa zastaví a štátnozamestnanecký pomer trvá naďalej.

32. Podľa § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 12, § 13 ods. 4 a 7, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 74, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 3, 4 a 6, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 96b, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

33. Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, na právne úkony podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia § 34 až 40, § 41, § 41a, § 42a, § 42b, § 43, § 43a, § 43b, § 43c, § 44, § 45, § 46 ods. 2 a § 49 Občianskeho zákonníka.

34. Podľa § 61 ods. 1 a 2 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná. Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

35. Podľa § 64 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, zamestnávateľ nesmie dať zamestnancovi výpoveď v ochrannnej dobe, t.j. keď je zamestnanec uznaný dočasne za práceneschopného pre chorobu alebo úraz, ak si túto neschopnosť úmyselne nevyvolal alebo nespôsobil pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok, a v dobe od podania návrhu na ústavné ošetrovanie alebo od nástupu na kúpeľnú liečbu až do dňa ich skončenia.

36. Podľa § 64 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi (ďalej len „Zákonník práce“), ak je zamestnancovi daná výpoveď pred začiatkom ochrannnej doby tak, že by výpovedná doba mala uplynúť v ochrannnej dobe, pracovný pomer sa skončí uplynutím posledného dňa ochrannnej doby okrem prípadov, keď zamestnanec oznámi, že na predĺžení pracovného pomeru netrvá.

37. Podľa § 77 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

38. V zmysle § 2 písm. b) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 410/2009 Z. z. všeobecným odborom štátnej služby, ktorým sa ustanovujú odbory štátnej služby je pod označením 1.02 odbor „Kancelária predstaviteľa štátnej moci“. V zmysle § 29 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. je funkcia „hlavný radca“ zaradená do 8. platovej triedy.

39. Podľa § 125 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, spory medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom o nároky zo štátnozamestnaneckých vzťahov prejednávajú a rozhodujú sudy.

40. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s poukazom na § 191 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) a dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu na určenie neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru žalovaného z 21.3.2013 doručenej žalobcovi 21.3.2013 je dôvodný.

41. Pre účely tohto konania treba uviesť, že štátnozamestnanecký pomer sa môže skončiť len z dôvodov uvedených v § 46 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. Služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď len z dôvodov, ktoré sú taxatívne vymenované v § 47 zákona č. 400/2009 Z.z. Výpoveď v zmysle tohto ustanovenia je jednostranný právny úkon obsahujúci prejav vôle skončiť štátnozamestnanecký pomer. Na právne úkony vo sfére upravenej zákonom č. 400/2009 Z.z. sa použijú (medziiným) ustanovenia § 34 až § 40 Občianskeho zákonníka (viď § 121 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z.). Aj výpoveď daná služobným úradom štátnemu zamestnancovi je preto neplatná, ak svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom a to v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (bližšie uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/107/2017 z 11.10.2017).

42. V prvom rade, pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, súd uvádza, že žalobca správne za žalovaného označil Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, keďže v zmysle § 8a zákona č. 515/2003 Z. z. práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov, ktorí k 31. decembru 2012 vykonávali štátnu službu v obvodnom úrade prešli na toto ministerstvo. Totiž zákonom č. 345/2012 Z. z. bolo jeho článkom IV zmenené dovtedajšie znenie § 2 ods. 3 zákona č. 515/2003 Z. z., ktorý do 31.12.2012 ustanovoval obvodný úrad za služobný úrad štátnych zamestnancov, ktorí vykonávajú štátnu službu v obvodnom úrade. V čase dania výpovede žalobcovi teda už ministerstvo bolo služobným úradom žalobcu podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona č. 400/2009 Z. z., teda aj nositeľom práv a povinností vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom, a tak oprávnené vystupovať a konať v tomto spore ako účastník na strane žalobcu (§ 125 zákona č. 400/2009 Z.z.).

43. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že žalobca podal žalobu na určenie neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru na súd v lehote stanovenej § 77 Zákonníka práce (t.j. do 2 mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť), keď vzhľadom na doručenie výpovede žalobcovi dňa 23.3.2013, výpovedná lehota začala plynúť 1.4.2013 a v dôsledku plynutia ochrannej doby, ktorá vznikla z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti žalobcu počas plynutia výpovednej doby podľa § 64 ods. 2 Zákonníka práce sa výpovedná doba skončila až posledným dňom ochrannej doby, t. j. 3.11.2013, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca žalovanému výslovne oznámil, že na predĺžení tohto štátnozamestnaneckého pomeru netrvá. Skutočnosť, že žalobca podal reálne žalobu ešte pred skončením výpovednej doby nie je právne relevantná, pretože takýto postup zamestnanca žiadne ustanovenie zákona č. 400/2009 Z. z. ani Zákonníka práce nevyklučuje. Na účinnosť uplatnenia nárokov z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v prekluzívnej lehote stanovenej § 77 Zákonníka práce v spojení s § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. postačuje, aby bola žaloba napádajúca platnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podaná v lehote do uplynutia 2 mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť, čo v danom prípade splnené bolo a tiež preukázanie skutočnosti že zamestnanec oznámi, že trvá na tom, aby ho zamestnávateľ naďalej zamestnával, čo nesporne vyplýva nielen zo skutočnosti, že už 5.8.2013 bola žalovanému doručená žaloba, ale tiež z obsahu výzvy na pridelovanie práce z 12.7.2013, ktorá bola žalovanému doručená 15.7.2013.

44. Zároveň súd konštatuje, že žalovaný splnil podmienky pre danie výpovede žalobcovi vyplývajúce zo subsidiárneho použitia § 61 ods. 1 a 2 Zákonníka práce v spojení s § 120 zákona č. 400/2009 Z. z., ktorými sú: 1. písomná forma, 2. doručenie výpovede do vlastných rúk žalobcovi 21.3.2013 a 3. dostatočná konkretizácia výpovedného dôvodu, ktorým bol zánik funkcie vedúceho zamestnanca na základe zákona podľa § 38, za súčasného splnenia podmienky, že žalobcu ako bývalého vedúceho zamestnanca nebolo možné zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 29), pretože služobný úrad takéto štátnozamestnanecké miesto nemal a štátny zamestnanec sa so služobným úradom nedohodol inak. Súčasne bolo zistené, že prednosta obvodného úradu bol oprávnený na základe poverenia vyplývajúceho z nariadenia vedúcej služobného úradu ministerstva k podpisu a daniu výpovede štátnym zamestnancom [čl. 4 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia], čo v danom prípade bolo splnené.

45. Zamerajúc sa však na žalobcom tvrdený dôvod, z ktorého odvodzoval neplatnosť doručenej výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru z 21.3.2013 súd po zhodnotení obsahu vykonaného dokazovania konštatuje nesplnenie tejto podmienky stanovenej vo výpovednom dôvode podľa § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z.z. (t.j. že žalovaný nemal možnosť žalobcu zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu, pretože služobný úrad takéto štátnozamestnanecké miesto nemá). Splnenie tejto hmotnoprávnej podmienky súd skúmal v zmysle ustálenej judikatúry ku dňu dania výpovede navrhovateľovi, keďže z hľadiska dodržania ponukovej povinnosti zamestnávateľa je významné jedine to, či zamestnávateľ disponoval voľnými pracovnými miestami v okamžiku dania výpovede, t.j. nie pred tým, ale ani po tomto období (k tomu pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 21Cdo 1369/2001). Zo správy žalovaného, Sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Personálneho odboru, Oddelenia personálnych činností č. A.-O.-XXXX/XXXXXX-XXX z 30.3.2020 bolo zistené, že pre funkciu hlavný radca a pre odbor štátnej služby 1.02 - Kancelária predstaviteľa štátnej moci boli podľa lustrácie v integrovanom informačnom systéme MV SR (IIS SAP) v období od 1.1.2013 do 30.3.2013 voľné počas celého tohto obdobia dve štátnozamestnanecké miesta a to miesto vedúceho odboru organizačného Obvodného úradu Žiar nad Hronom s ID 29067, ako aj miesto vedúceho odboru organizačného Obvodného úradu Bardejov s ID 30013. Žalobcovi teda za využitia postupu podľa § 36 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z. mala byť pred daním výpovede ponúknutá možnosť dočasného vymenovania do funkcie vedúceho odboru organizačného na zastupovanie vedúceho zamestnanca v služobnom úrade a to do času vymenovania vedúceho tohto odboru na základe výsledkov výberového konania, ktoré sa podľa žalovaným doložených listín malo uskutočniť 27.2.2013. Z citovanej správy ministerstva však zjavne do 30.3.2013 toto štátnozamestnanecké miest na základe výsledkov výberového konania obsadené nebolo. Teda v čase dania výpovede existovala možnosť zaradiť žalobcu na vykonávanie štátnej služby v tom istom odbore štátnej služby (1.02 - Kancelária predstaviteľa štátnej moci) a v tej istej funkcii (hlavný radca) a nesplnením tejto ponukovej povinnosti žalovaným neboli ku dňu 21.3.2020 splnené podmienky vyplývajúce z § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z. pre danie platnej výpovede žalobcovi. Predmetné štátnozamestnanecké miesto bolo totiž v tom čase miestom voľným, za ktoré sa v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 400/2009 Z.z. považuje také štátnozamestnanecké miesto, na ktorom nik nevykonáva štátnu službu. V kontexte tohto právneho záveru súd neuznáva obranu žalovaného, že toto miesto bolo voľné len štatisticky z dôvodu, že bolo v štádiu obsadzovania na základe výsledkov výberového konania, pretože v čase do riadneho vymenovania vedúceho zamestnanca bolo toto miesto potrebné považovať za reálne voľné. Až po jeho obsadení na základe výsledkov výberového konania by takáto ponuková povinnosť žalovaného zanikla, čo však v konaní preukázané nebolo. Rovnako sa súd nestotožňuje s názorom žalovaného, že tento nebol povinný žalobcovi ako svojmu bývalému vedúcemu zamestnancovi ponúknuť iné voľné štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a v tej istej funkcii v rámci ostatných jeho organizačných zložiek. Ich obsadenie totiž možno reálne realizovať so súhlasom štátneho zamestnanca zmenou štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 31 zákona č. 400/2009 Z. z., za predpokladu, že zmenu služobnej zmluvy by za žalovaného dohodol vedúci služobného úradu žalovaného (teda nie ním poverený prednosta konkrétneho obvodného úradu, ktorého rozsah poverenia vyplýval z nariadenia vedúcej služobného úradu ministerstva a bol obmedzený len na výkon personálnej pôsobnosti v obvodnom úrade vo vzťahu k vedúcim štátnym zamestnancom v obvodnom úrade a štátnym zamestnancom v organizačných útvaroch obvodného úradu). Z hľadiska ministerstva ako celku teda aj takýto postup bol vo vzťahu k žalobcovi reálne uskutočniteľný, keďže označeným nariadením nezanikla vedúcemu služobného úradu ministerstva pôsobnosť vo veciach štátnozamestnaneckých

vzťahov v rámci celého služobného úradu. Až potom, ako by po realizovaní prípadnej takejto ponuky uzavrieť dodatok o zmene štátnozamestnaneckého pomeru týkajúci sa zmeny pravidelného miesta vykonávania štátnej služby (v danom prípade do Žiaru nad Hronom) jeho uzavretie žalobca odmietol, a nebolo by ani voľné štátnozamestnanecké miesto vedúceho odboru organizačného na Obvodnom úrade Bardejov, došlo by k splneniu podmienky nemožnosti zaradenia štátneho zamestnanca, ktorého funkcia vedúceho zamestnanca sa skončila na základe zákona, na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu vyplývajúcu z § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z. z. Skutočnosť, že zaradenie na výkon štátnej služby na označené štátnozamestnanecké miesta nebol žalobcovi ponúknutý vyplýva napokon priamo zo žalovaným predloženého záznamu z osobného pohovoru so žalobcom realizovaného 21.3.2013. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného založenej na obsahu rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/132/2016, 8Cdo/133/2016 z 25.9.2017 týkajúceho sa výkladu podmienok stanovených pre ponukovú povinnosť zamestnávateľa voči zamestnancovi v § 63 ods. 2 Zákonníka práce sa prvoinštančný súd stotožňuje s názorom žalobcu, že toto ustanovenie nemožno na štátnozamestnanecké vzťahy založené podľa zákona č. 400/2009 Z. z. aplikovať, keďže možnosť jeho použitia nevyplýva z § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. a definovanie konkrétnych podmienok ponukovej povinnosti v štátnozamestnaneckých vzťahoch vyplýva zo špeciálnej právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 400/2009 Z. z. V okolnostiach prípadu nemožno ani akceptovať argumenty žalovaného, že žalobca neuzavrel so žalovaným písomnú dohodu o preložení štátneho zamestnanca do služobného úradu ministerstva podľa § 31 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z., následkom čoho služobný úrad ministerstva nemohol konať tak, že by žalobcovi ponúkol niektoré z voľných pracovných miest v rámci svojho rezortu, pretože ani z predloženého záznamu z osobného pohovoru z 21.3.2013 možnosť uzavretia takejto dohody žalobcovi ponúknutá nebola, keď v rámci jeho priebehu bolo len vtedajším prednostom obvodného úradu konštatované, že Obvodný úrad Bardejov nemá možnosť žalobcu zaradiť na výkon štátnej služby. Preto bolo nároku o určenie neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. c) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov žalovaného z 21.3.2013 doručenej žalobcovi 21.3.2013 a vyslovenie, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu so žalovaným trvá vyhovene, čo súd vyslovil vo výroku I. tohto rozsudku.

K nároku na náhradu mzdy v nezastavenej časti konania

46. Podľa § 114 ods. 1 a 2 zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o mzde, rozumie sa ňou plat podľa tohto zákona. Ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku, priemernej mzde alebo o náhrade mzdy, rozumie sa tým funkčný plat priznaný štátnemu zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

47. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

48. Podľa § 79 ods. 2 Zákonník práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

49. Podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, v prípadoch ustanovených v odseku 3 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

50. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

51. Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

52. Podľa § 134 ods. 3 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.

53. Podľa § 134 ods. 4 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávnych predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

54. Podľa § 135 prvá veta Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede žalobcovi, priemerný zárobok zamestnanca za rozhodujúce obdobie, ktoré predchádza dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa zistí z hrubej mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z času odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období zníženého o hodiny zodpovedajúce trvaníu prestávok na jedenie a oddych v rozhodujúcom období.

55. Ako bolo konštatované vyššie, súd mal za preukázané, že žalobca preukázateľne požiadaval listom z 12.7.2013 odporcu, aby ho ďalej zamestnával, a tento list bol žalovanému doručený 15.7.2013. Splnenie uvedenej podmienky je potrebné pre vznik oprávnenia žalobcu požadovať od žalovaného náhradu mzdy, ktorou sa podľa § 114 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. rozumie plat podľa tohto zákona. Samotný rozsah nároku na náhradu mzdy (funkčného platu) totiž v zmysle súdnej judikatúry závisí aj od toho, kedy zamestnanec (štátny zamestnanec) oznámil zamestnávateľovi (služobnému úradu) svoje rozhodnutie o ďalšom zamestnávaní (k tomu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 269/2007). Rozsah tohto nároku na náhradu mzdy bol súčasne posudzovaný podľa obsahu žalobnej žiadosti o tomto nároku, ktorá bola, pokiaľ ide o jej výšku i obdobie špecifikovaná v podaní žalobcu z 24.2.2016, na podklade ktorého súd uznesením č. k. 5Cpr/1/2013-173 z 9.6.2017, právoplatným 16.6.2017 pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalobca od žalovaného požadoval náhradu mzdy za obdobie od 16.7.2013 do 16.7.2016 v celkovej sume 30 520,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške od 9,50% do 9,05% z jednotlivých mesačných nárokov na náhradu mzdy splatných vždy do 10. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý si žalobca nárok na náhradu mzdy uplatňoval, pričom tento bol korigovaný čiastočným späťvzatím žaloby vychádzajúcim z akceptácie jeho zníženia o sumu žalobcovi vyplatených príspevkov za opatrovanie za obdobie od 1.6.2014 do 31.7.2016 (bližšie pozri bod č. 67 odôvodnenia tohto rozsudku).

56. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v zmysle prehodnoteného oznámenia o výške a zložení funkčného platu žalobcu v časti týkajúcej sa služobnej praxe v rozsahu 2 rokov a 78 dní a z toho vyplývajúceho zvýšenia platovej tarify o 2%, t.j. vo výške 13,- Eur, mal mať žalobca k 20.3.2013 určený funkčný plat vo výške 744,50 Eur mesačne (č.l. 444). V tejto súvislosti súd uvádza, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že mu mal byť do platového výmeru započítaný aj príplatok za riadenie, keďže v zhode so žalovaným zastáva názor, že výkon tejto jeho pôvodnej funkcie vedúceho zamestnanca

skončil k 31.12.2012 dňom zrušenia služobného úradu Obvodného úradu Bardejov podľa § 38 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z., t.j. ex lege a do tejto funkcie nebol do dňa neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru znovu vymenovaný. V dôsledku valorizácie platových taríf v období od 1.1.2014 do 31.12.2014 by mu potom pri zvýšení platovej tarify o 3% (t. j. o sumu 19,50 Eur) mal patriť funkčný plat 767,- Eur, v období od 1.1.2015 do 31.6.2015 by mu pri zvýšení platovej tarify o 4% (t. j. o sumu 26,50 Eur) a ďalšej valorizácie taríf mal patriť funkčný plat 784,-Eur, v období od 1.7.2015 do 31.12.2015 by mu pri zvýšení platovej tarify o 4% (t. j. o sumu 27,- Eur) a ďalšej valorizácie taríf mal patriť funkčný plat 791,50 Eur a napokon v období od 1.1.2016 do 30.12.2016 by mu pri zvýšení platovej tarify o 5% (t. j. o sumu 35,- Eur) a poslednej valorizácie taríf mal patriť funkčný plat 826,50 Eur.

57. Pri výpočte náhrady mzdy (funkčného platu) patriacej žalobcovi v období od 15.4.2011 do 31.3.2012 súd vychádzal z ustanovenia § 114 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. a za použitia § 120 zákona č. 400/2009 Z. z. z primeranej subsidiárnej aplikácie § 79 Zákonníka práce a na neho naviazaného § 134 ods. 1 až 4 Zákonníka práce, v zmysle ktorých súd pre každý kalendárny štvrťrok vypočítal na základe údajov o počte pracovných hodín a o dosiahnutom zárobku (alebo pravdepodobnom zárobku) z predchádzajúceho kalendárneho štvrťroka priemerný hodinový zárobok žalobcu, ktorý dosiahol, resp. ktorý by dosiahol. Týmto spôsobom bolo na základe vyššie opísaných zistení o funkčnom platu žalobcu a na podklade údajov poskytnutých Centrom podpory Prešov ministerstva, oddelenia miezd a platov zistené, že pravdepodobný priemerný hodinový zárobok použiteľný pre výpočet náhrady mzdy v 4. štvrťroku 2013 a v 1. štvrťroku 2014 bol v sume 4,5121 Eur, v 2. štvrťroku 2014 bol v sume 4,7937 Eur, v 3. štvrťroku 2014 bol v sume 4,72 Eur, v 4. štvrťroku 2014 a v 1. štvrťroku 2015 bol v sume 4,6485 Eur, v 2. štvrťroku 2015 bol v sume 4,9 Eur, v 3. štvrťroku 2015 bol v sume 4,8246 Eur, v 4. štvrťroku 2015 a v 1. štvrťroku 2016 bol v sume 4,797 Eur, v 2. štvrťroku 2016 a v 3. štvrťroku 2016 bol v sume 5,0862 Eur.

58. Vychádzajúc zo zistených priemerných hodinových zárobkov použiteľných pre výpočet náhrady mzdy v zmysle § 134 Zákonníka práce následne súd vypočítal pre každý mesiac, za ktorý žalobca náhradu mzdy požadoval jej výšku a to vynásobením zisteného priemerného hodinového zárobku použiteľného pre jednotlivé kalendárne štvrťroky s počtom pracovných hodín, za ktoré by bol v jednotlivých mesiacoch (dňoch) požadovaného obdobia plat dôvodný. Do dňa 3.11.2013 nemal žalobca nárok na náhradu mzdy/platu, nakoľko pre trvajúcu ochrannú dobu bol považovaný za zamestnaného a patrilo mu nemocenské vyplácané Sociálnou poisťovňou. Keďže k reálnemu skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru došlo až k 3.11.2013, náhrada mzdy patrila žalobcovi od nasledujúceho dňa, t.j. 4.11.2013 až do žalobcom požadovaného dátumu, t.j. do 16.7.2016.

59. Túto náhradu mzdy súd vypočítal nasledovne:

- za mesiac november 2013 v sume 676,82 Eur (20 prac. dní / 150 prac. hodín x 4,5121 Eur),
- za mesiac december 2013 v sume 744,50 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,5121 Eur),
- za mesiac január 2014 v sume 778,34 Eur (23 prac. dní / 172,5 prac. hodín x 4,5121 Eur),
- za mesiac február 2014 v sume 676,82 Eur (20 prac. dní / 150 prac. hodín x 4,5121 Eur),
- za mesiac marec 2014 v sume 710,66 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,5121 Eur),
- za mesiac apríl 2014 v sume 790,96 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,7937 Eur),
- za mesiac máj 2014 v sume 790,96 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,7937 Eur),
- za mesiac jún 2014 v sume 755,01 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,7937 Eur),
- za mesiac júl 2014 v sume 814,20 Eur (23 prac. dní / 172,5 prac. hodín x 4,72 Eur),
- za mesiac august 2014 v sume 743,40 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,72 Eur),
- za mesiac september 2014 v sume 778,80 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,72 Eur),
- za mesiac október 2014 v sume 801,87 Eur (23 prac. dní / 172,5 prac. hodín x 4,6485 Eur),
- za mesiac november 2014 v sume 697,27 Eur (20 prac. dní / 150 prac. hodín x 4,6485 Eur),
- za mesiac december 2014 v sume 801,87 Eur (23 prac. dní / 172,5 prac. hod. x 4,6485 Eur), - za mesiac január 2015 v sume 767,- Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,6485 Eur),
- za mesiac február 2015 v sume 697,28 Eur (20 prac. dní / 150 prac. hodín x 4,6485 Eur),
- za mesiac marec 2015 v sume 767,- Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,6485 Eur),
- za mesiac apríl 2015 v sume 808,5 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,9 Eur),
- za mesiac máj 2015 v sume 771,75 Eur (22 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,9 Eur),
- za mesiac jún 2015 v sume 808,5 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,9 Eur),
- za mesiac júl 2015 v sume 832,24 Eur (23 prac. dní / 172,5 prac. hodín x 4,8246 Eur),
- za mesiac august 2015 v sume 759,87 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,8246 Eur),
- za mesiac september 2015 v sume 796,06 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,8246 Eur),

- za mesiac október 2015 v sume 791,51 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 4,797 Eur),
- za mesiac november 2015 v sume 755,53 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,797 Eur),
- za mesiac december 2015 v sume 827,48 Eur (23 prac. dní / 172,5 prac. hodín x 4,797 Eur),
- za mesiac január 2016 v sume 755,53 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,797 Eur),
- za mesiac február 2016 v sume 755,53 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 4,797 Eur),
- za mesiac marec 2016 v sume 827,48 Eur (23 prac. dní / 172,5 prac. hodín x 4,797 Eur),
- za mesiac apríl 2016 v sume 801,08 Eur (21 prac. dní / 157,5 prac. hodín x 5,0862 Eur),
- za mesiac máj 2016 v sume 839,22 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 5,0862 Eur),
- za mesiac jún 2016 v sume 839,22 Eur (22 prac. dní / 165 prac. hodín x 5,0862 Eur),
- za mesiac júl 2016 v sume 419,61 Eur (11 prac. dní / 82,50 prac. hodín x 5,0862 Eur),

a teda celkovo, žalobca by mal za toto obdobie právo na náhradu mzdy v sume 25 181,87 Eur.

60. Takto vypočítaný rozsah náhrady mzdy však súd za obdobie od 1. júna 2014 do 31. októbra 2014 priznal mesačne len v sume 703,69 Eur, keďže v takomto rozsahu bola žalobcom požadovaná na základe čiastočného späťvzatia žaloby z 13.1.2020 zohľadňujúceho sumu poberaného príspevku za opatrovanie, v danom období vyplácaného v sume 129,81 Eur. Ďalej v období nasledujúcom po prvých 12-tich mesiacoch, za ktorý žalobcovi náhrada mzdy patrí, súd vyššie vypočítanú náhradu mzdy znížil za použitia § 79 ods. 2 Zákonníka práce o zvyšnú sumu žalobcom nezapočítaného príspevku za opatrovanie za obdobie od júna 2014 do októbra 2014 (konkrétne o sumu 274,22 Eur), ďalej o sumu 2 952,- Eur predstavujúcu vyplatené odstupné a sumu 439,29 Eur predstavujúcu náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku, zastávajúc názor, že dôsledkom určenia neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu štátnozamestnanecký pomer medzi účastníkmi konania naďalej trvá, a preto nebol dôvod na výplatu odstupného a náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku. Tieto položky súd započítal proti nároku žalobcu na náhradu mzdy, ktorá by mu patrila od 4.11.2014 do 30.4.2015 a v dôsledku toho žalovaný nemá ani v budúcnosti nárok na ich vymáhanie od žalobcu. Súčasne v mesiacoch november 2014 až júl 2016 súd znižoval vyššie vypočítanú náhradu mzdy aj o sumy mesačne vyplácaného príspevku za opatrovanie, ktorý žalobca v období od 1. júna 2014 poberal v sume 129,81 Eur mesačne, od 1. júla 2015 v sume 118,60 Eur mesačne a od 1. júla 2016 v sume 112,04 Eur mesačne. V danom prípade tak súd ustálil, že žalobca má za obdobie od 4.11.2013 do 16.7.2016 celkovo nárok na náhradu mzdy v sume 18 567,81 Eur. Rovnako má žalobca nárok aj na úrok z omeškania z jednotlivých vyššie opísaným postupom vypočítaných mesačných nárokov na náhradu mzdy znížených o špecifikované sumy a to vždy od 11. dňa v kalendárnom mesiaci, po mesiaci, za ktorý náhrada mzdy žalobcovi patrí, keďže medzi stranami bolo nesporné, že výplatný termín funkčného platu bol dohodnutý do 10. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Tento úrok z omeškania je však dôvodný len v sadzbe o 5% vyššej, ako je sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s tou - ktorou mesačnou čiastkou náhrady mzdy, pretože v danom prípade ide o pracovnoprávny vzťah, na ktorý sa pri neupravených otázkach analogicky aplikujú ustanovenia občianskeho zákonníka, ktorý v § 517 odkazuje na úpravu výšky úroku z omeškania obsiahnutú v § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na § 10c tohto nariadenia, pretože záväzok žalovaného na výplatu náhrady mzdy bol založený jeho neplatnou výpoveďou danou žalobcovi 21.3.2013 (t.j. po 1.2.2013).

61. Argumentáciu žalovaného zameranú na nepriznanie náhrady mzdy za obdobie prevyšujúce 12 mesiacov za použitia § 79 ods. 2 prvej vety súd nepovažoval za dôvodnú. Nemožno sa stotožniť s názorom, že pokiaľ by žalovaný žalobcovi umožnil prácu, tento by do výkonu štátnej služby aj tak nemohol nastúpiť vzhľadom na potrebu zabezpečenia opatrovania blízkej osoby a zistenú mieru jej funkčnej poruchy. Žalobca totiž túto potrebu členov svojej blízkej rodiny mohol v prípade umožnenia výkonu práce riešiť aj iným spôsobom, a to či už zabezpečením opatrovania inou osobou alebo využitím iných sociálnych služieb poskytovaných vo verejnom sektore, doplatky vo vzťahu ku ktorým by pri príjme zo štátnozamestnaneckého pomeru bol schopný uhrádzať. Z dokazovania však vyplýva, že v posudzovanom období mal žalovaný reálne nižší príjem, než aký by dosahoval z výkonu práce v neplatne skončenom štátnozamestnaneckom pomere a že ako osoba v pred dôchodkovom mal reálne sťaženej možnosti uplatniť sa na trhu práce, obzvlášť pri potrebe riešenia sociálnej situácie sťaženej potrebou zabezpečenia opatrovania blízkej osoby. Preto bolo dôvodné uplatniť zníženie nároku na náhradu mzdy len v rozsahu, ktorý súd učinil a vyplýva z predchádzajúcich bodov odôvodnenia tohto rozsudku. V tomto smere možno prisvedčiť žalobcovej argumentácii v jeho záverečnej reči prednesenej na pojednávaní konanom 31.7.2020, že § 79 ods. 2 Zákonníka práce nemôže byť aplikovaný takým spôsobom, aby sa

tým prakticky negovalo poskytnutie ochrany zamestnancovi vyplývajúcej z § 79 ods. 1 Zákonníka práce a aby sa tak vyplatilo konať protiprávne (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/157/2010 zo 14.9.2011 ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoPr/1/2016 z 15.11.2016).

62. Zohľadňujúc uvedené potom súd o nároku na náhradu mzdy, ktorý predstavuje náhradu funkčného platu (per analogiam § 114 zákona č. 400/2009 Z. z.) a k tomu naviazanému príslušenstvu rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku II. tohto rozsudku. Priznaná náhrada mzdy predstavuje hrubý príjem nahrádzajúci funkčný plat za vymedzené obdobie, na ktorý má žalobca nárok.

63. Vo zvyšnej časti, na ktorú sa v priebehu konania učené čiastočné späťvzatie žaloby nevzťahovalo, súd žalobu z vyššie opísaných dôvodov zamietol, tak ako to vyplýva výroku IV. tohto rozsudku.

K čiastočnému zastaveniu konania o nároku na náhradu mzdy

64. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

65. Podľa § 145 ods. 1 až 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

66. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

67. Keďže podaním z 13.1.2020 zoberal žalobca žalobu čiastočne späť v rozsahu ním uplatneného nároku na zaplatenie náhrady mzdy za mesiac jún 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac júl 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac august 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac september 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac október 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac november 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac december 2014 nad 703,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac január 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac február 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac marec 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac apríl 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac máj 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac jún 2015 nad 720,69 Eur s príslušenstvom, za mesiac júl 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac august 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac september 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac október 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac november 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac december 2015 nad 739,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac január 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac február 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac marec 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac apríl 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac máj 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom, za mesiac jún 2016 nad 774,40 Eur s príslušenstvom a za mesiac júl 2016 nad 334,46 Eur s príslušenstvom, a žalovaný voči tomuto čiastočnému späťvzatiu nevzniesol žiadne námietky, súd výrokom III. v späťvzatej časti konanie o nároku na náhradu mzdy zastavil.

K nároku na náhradu trov konania

68. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

71. Vychádzajúc z obsahu žaloby má súd za to, že žalobca si v konaní uplatnil 2 nároky, a to nárok na určenie neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru, čo predstavuje 50% z celého predmetu konania, v ktorom bol žalobca celkom úspešný a nárok na náhradu mzdy pôvodne v sume 30 520,75 Eur s príslušenstvom, resp. po čiastočnom späťvzati žaloby v sume 27 297,98 Eur s príslušenstvom. V tomto druhom nároku bol žalobca čiastočne úspešný v rozsahu 18 567,81 Eur, čo pri podiele 50% na tento žalobou uplatnený nárok predstavuje jeho úspech v rozsahu 30,42% (18 567,81 Eur z 30 520,75 Eur) a neúspech v rozsahu 19,58% (11 952,94 Eur z 30 520,75 Eur) a teda čistý úspech v rozsahu 10,84%. Pri tomto svojom závere súd prihliadal na to, že nedôvodné uplatnenie vyššieho nároku na náhradu mzdy žalobcom, než mu patrilo si žalobca zapríčinil sám, keď najskôr pri žalobou uplatnenom nároku nezohľadnil vyplácaný príspevok za opatrovanie a ani vyplatenie odstupného a náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku. Preto bol v tomto smere dôvod na aplikáciu § 256 ods. 1 C.s.p. Potom žalobca bol celkovo v konaní prevažne úspešnejší a súd mu podľa § 255 ods. 2 C.s.p. priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,84 % (50% + 10,84%) tak, ako vyplýva z výroku V. tohto rozsudku.

72. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p., o výške nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.